

РЕШЕНИЕ

№ 5449

гр. София, 21.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 18.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11233** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.89 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ).
Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ) срещу задължителни предписания относно безопасността и сигурността при бедствия на язовир „Братя К. - 92“, в землището на [населено място], общ. Ст. З., обл. С. З., дадени с констативен акт (КА) № КА-ПБЗН-С.-17-09/14.11.2022 г. на инспектор по защита на населението /ЗН/ в група „Превантивен контрол и превантивна дейност“ /ПКПД/ към сектор „Превантивна и контролна дейност“ /ПКД/ към Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ /РДПБЗН/ - С. З., а именно: „Да се разработят и приложат карти на уязвимите от заливане зони в аварийния план на обекта, съгласно разпоредбите на чл. 35, ал. 2 от ЗЗБ, във връзка със спазване на изискванията на чл. 138а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за водите /ЗВ/ и чл. 57, ал. 2 и т. 4.8 от Приложение № 2 към Наредба за условията и реда за осъществяване на техническа и безопасна експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние /Наредбата/. Със срок за изпълнение – 16.05.2023г.
В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на даденото предписание – нарушение на процесуалните правила и на материалния закон – осн. чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. По същество твърденията са, че жалбоподателят е в невъзможност да изпълни предписанието за изработване на карта на уязвимите от заливане зони, т.к. липсвала утвърдена методика на национално ниво от министъра на

околната среда и водите и липса на утвърдени критерии за степента на опасност на язовирите, което е от компетентността на съответната басейнова дирекция. Счита, че картата на уязвимите от заливане зони при бедствия трябва да се изготвят въз основа на картите на райони под заплаха от наводнения, които се приемат от съответните басейнови дирекции, и като отчитат всички водни обекти в района въз основа на които се приема План за управление на риска от наводнение (ПУРН) по реда на Закона за водите (ЗВ).

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. В., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноси по делото.

Ответникът - инспектор по ЗН към сектор ПКД при РДПБЗН – С. З., моли за отхвърляне на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, II-ро отделение, 33-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно А. № 9907/29.06.2020 г. (л. 85) обект с кад. ид. 06197.50.92 язовир, находящ се в [населено място], общ. Ст. З., обл. С. З. е предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“.

От доказателствата по делото се установява, а и не се спори, че язовир „Братя К. - 92“, в землището на [населено място], общ. Ст. З., област С. З. е класифициран от първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл. 141б от ЗВ.

На 14.11.2022 г. инспектор по ЗН към сектор ПКД при РДПБЗН – С. З. на осн. чл. 87 от ЗЗБ извършил проверка на язовир „Братя К. - 92“, резултатите от която обективирал в констативен акт № КА-ПБЗН-С.-17-09/14.11.2022 г.

Установено било, че за обекта е бил разработен аварийен план, приет с протокол Е. № 21(1)/21.03.2021 г. и утвърден от Е. по заповед № РД-26/21.01.2021 г. на ИД на ДПУСЯ. В утвърдения план обаче не са били изготвени и приложени карти на уязвимите от заливане зони, съгласно изискванията на чл. 35, ал. 2 от ЗЗБ във вр. с чл. 138а, ал. 1 и ал. 2 от ЗВ и чл. 57, ал. 2 и т. 4.8 от Приложение № 2 към Наредбата.

Предвид установената липса и на осн. чл. 89 от ЗЗБ проверяващият е издал преписане за разработване и прилагане на карти с уязвимите от заливане зони.

КА № КА-ПБЗН-С.-17-09/14.11.2022 г. е бил връчен на представител на жалбоподателя, който подписал акта с особено мнение „няма изготвена методика за исканите карти“.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира изцяло и ще обсъди по-долу в изложението.

При така установеното от фактическа страна Административен съд - София - град формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера актът засяга неблагоприятно, и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът, след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от жалбоподателя, и на всички основания по чл.146 АПК, приема следното:

Оспореният акт е постановен от компетентен орган – инспектор по ЗН в група ПКПД към РД ПБЗН – С. З., който видно от т.1.6 от заповед № 8121з-812/17.07.2019г. на

министъра на вътрешните работи е оправомощен с правата по чл.89 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) - даване на задължителни предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба. Съгласно т.IV от цитираната заповед организацията за осъществяване на контрол по ЗЗБ се определя със заповед на директора на ГДПБЗН, като такъв акт е издадена и заповед № 1239з-47/28.01.2022г., приложена на л. 36 и сл. по делото. Съгласно т. IV. 7. от заповедта директорът на РДПБЗН утвърждава списъка на обектите, подлежащи на контрол в съответния район на действие, като определя и териториален и/или специализиран участък на всеки служител, осъществяващ контрол по спазване на ЗЗБ, съобразно спецификата на определения район на действие. По делото са представени специфична длъжностна характеристика за длъжността „инспектор по ЗН VI – IV степен“ в група ПКПД на сектор ПКД към РДПБЗ удостоверение изх. № 123900-68/13.01.2023г., от което е видно, че Л. В. С. (актосъставителя) е запознат с дл. характеристика. Следователно не е налице порок по см. на чл.146, ал.1 АПК.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 АПК, който да обуславя отмяна на акта. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Доколкото в случая се касае за липса на доказателства (изготвен план), то не може да се коментира непълнота на фактите, респ. порок по см. на чл. 35 от АПК. Обратно на въведеното с жалбата възражение, преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

Не се установяват и съществени нарушения на процесуалните правила при постановяване на оспореното предписание. Съществени са тези нарушения, които ако не са били допуснати, то резултатът би бил различен, а такива липсват в случая. Обстоятелството, че проверката е извършена без присъствие на представител на жалбоподателя не променя крайния извод и не води до нарушаване на процесуални права. Това е така, защото правото на защита в случая е най-пълно осъществено в рамките на съдебния процес, където оспорващият е могъл да представи доказателства и да иска събирането на такива с оглед установяване различни от отразените в КА факти и обстоятелства.

По приложението на материалният закон съдът съобрази следното:

Съгласно чл.7 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. Съобразно разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от Наредбата аварийните планове на язовирите се изготвят от собственика/оператора по реда на чл. 35 ЗЗБ и чл. 138а, ал. 1 и 2 ЗВ. Специфичните изисквания за формата и

съдържанието на аварийните планове на язовирите се определят с Наредбата.

Съобразно т. 4.8. от Приложение № 2 към чл. 57, ал. 2 от Наредбата аварийният план съдържа карти на уязвимите от заливане зони, които се изготвят за язовирите от първа висока степен на потенциална опасност, съгласно чл. 141б от Закона за водите. Основната цел на картите на уязвимите от заливане зони е да се определят териториите, които ще бъдат наводнени от високата вълна при разрушаване на язовирната стена или от изпускане на водни обеми от язовира в аварийни условия. Картите на уязвимите от заливане зони са необходими, за да се улесни навременното уведомяване и евакуацията на райони, потенциално засегнати от разрушаване на язовирната стена или преминаване на висока вълна. Картите на уязвимите от заливане зони на язовирите от първа висока степен на потенциална опасност включват засегнатите територии и зони, определени в приложение № 1 към чл. 10, ал. 2. Степента на потенциална опасност се определя съгласно Приложение № 1 от Наредбата, като в настоящия случай е налице отбелязване с „ да“ по критериите „заплаха за човешки жертви, пряко засегнати хора в заливаемата зона“ и „ засегнати елементи от инфраструктурата, водещи до отрицателни последствия за обществото и човешкото здраве и стопански такива от първа и втора категория по смисъла на чл. 2 и чл. 4, ал. 5 от Наредба № 1 за номенклатурата за видовете строежи“, като процесният язовир е класифициран именно от първа висока степен на потенциална опасност.

В случая спор по фактите няма, спорът се свежда до това може ли да се изготви карта на уязвимите от заливане зони, предвид инвокираната от жалбоподателя липса на утвърдена методика на национално ниво от министъра на околната среда и водите и липса на утвърдени критерии за степента на опасност на язовирите, което жалбоподателя счита, че е от компетентността на съответната басейнова дирекция.

Отговори на тези въпроси дава приетата по делото СТЕ. Според заключението на в.л. С. К. налице е методика за оценка на заплахата и риска от наводнения, съгласно изискванията на Директива 2007/60/ЕС, одобрена със заповед № РД-370/16.04.2013 г. В съдебно заседание, по повод оспорване на извода на съдебният експерт, представителя на жалбоподателя признава, че има и е запознат с последваща методика, одобрена със заповед № РД 833/30.08.2021 г. Според СТЕ в изпълнение на изискванията на Наредба за условията и реда за осъществяване на техническа и безопасна експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние, за някои от язовирите в Р. са изготвени карти с уязвими зони, в т.ч. и региона на С. З.. Вещото лице е категорично, че съществува техническа възможност за изготвяне на процесните карти, като в о.с.з. уточнява, че такива карти се изготвят по повод курсови и дипломни работи от студенти. Държавните органи не могат да посочат зоните и териториите, които следва да бъдат включени в картите. Уязвимите зони и територии се определят с изработването на картите, като се вземат предвид измервания, извършени специално за целта, характеристики на язовира и язовирната стена и други потенциално проблемни участъци. Едва след изработването на тези карти може да бъде определено при евентуално разрушаване на язовирната стена на ч. Братя К. – 92, кои територии ще бъдат залети, както и какви превантивни мерки да бъдат взети.

Следователно, неоснователно е възражението на жалбоподателя, че задължението за изготвяне на посочените карти не е негово, като в тази връзка следва да се посочи, че не е налице идентичност между картите по чл. 146з от ЗВ и картите по т.4.8. от Приложение № 2 към чл.57, ал.2 на Наредбата. Картите по чл.146з от ЗВ касаят

райони под заплаха от наводнения и райони с риск от наводнения, а картите по ЗЗБ - уязвими от заливане зони при разрушаване на язовирна стена или от изпускане на водни обеми от язовир в аварийни условия. Първите са основа за създаване на планове за управление на риска от наводнения на ниво район и се съставят от съответната басейнова дирекция, а вторите са част от аварийния план на язовира и се изготвят от собственика/оператора на язовира. Най-напред се изготвят аварийни планове с карти на уязвимите от заливане зони на всеки обект, а след това се изработват планове за управление на риска от наводнения в целия район, в който може да има множество водоеми и водностопански съоръжения. Следователно, след като язовир „Братя К. - 92“ е класифициран в първа висока степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да изготви аварийен план за обекта, като включи в съдържанието му и карти на уязвимите от заливане зони.

Не се споделя становището на жалбоподателя, че липсва методика за изработването им. В същност самата Наредба за условията и реда за осъществяване на техническа и безопасна експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние не поставя изискване за наличие на конкретна методика. Отделно от горното, дори и да се приеме, че липсва практическо указание при оформянето на тези карти, това обстоятелство не освобождава лицата от задължението за изготвянето и прилагането им към аварийния план. Най-после, както бе изложено по-горе, установяват се методики от 2013г. и от 2021г.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че предписанието, обективизирано в констативен акт № КА-ПБЗН-С.-17-09/14.11.2022 г. е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК следва да бъде потвърдено.

Независимо от изхода на спора, на ответника не следва да се присъждат разноски, доколкото не е претендирал своевременно такива.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 33 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу предписание по чл. 89, ал. 1 от Закона за защита при бедствия по констативен акт № КА-ПБЗН-С.-17-09/14.11.2022 г., издаден от инспектор по ЗН в група ПКПД към РД ПБЗН – С. 3., а именно в аварийния план на язовир „Братя К. - 92“, в землището на [населено място], общ. Ст. 3., област С. 3., а именно „Да се разработят и приложат карти на уязвимите от заливане зони в аварийния план на обекта“, съгласно разпоредбите на чл. 35, ал. 2 от ЗЗБ, във връзка със спазване на изискванията на чл. 138а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за водите /ЗВ/ и чл. 57, ал. 2 и т. 4.8 от Приложение № 2 към Наредба за условията и реда за осъществяване на техническа и безопасна експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: